

Dosarul nr. 2ra-1300/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: S. Dimitriu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

Î N C H E I E R E

22 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Mihail Merezenco, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Merezenco împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Primăria Bubuieci cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil cu obligarea demontării pilonului de pe teren și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 14 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a admis apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni, s-a casat parțial hotărârea din 02 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a ț ă:

La data de 31 iulie 2017, Mihail Merezenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil cu obligarea demontării pilonului de pe teren și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 07 februarie 1992, Primăria com. Bubuieci i-a repartizat în proprietate privată terenul cu nr. cadastral xx, cu suprafața de 0,3002 ha, pe care se aflau doi stâlpi (piloni) ai rețelei de energie electrică la aproximativ 2 metri de la drumul public, alte grevări sau obiecte la acel moment nefiind constatate.

A mai indicat că aproximativ în anul 2011, a observat că pe terenul său este instalat încă un stâlp și astfel s-a format încă o linie de electricitate de tensiune înaltă, acordul pentru instalarea pilonului respectiv acesta nu l-a dat, la fel nu a fost informat despre lucrările îndeplinite de către ÎCS „Red Union Fenosa” SA.

A menționat că din anul 2011 până în prezent, s-a adresat de mai multe ori cu cereri față de furnizorul de electricitate de a scoate pilonul enunțat, de pe terenul

care se află în proprietatea sa privată, iar în răspunsurile sale pârâtul menționează precum că asupra terenului dat este instituită o servitute negativă. Însă, în opinia reclamantului o asemenea interpretare este eronată, or servitutea se bazează pe existența unei singure linii de electricitate pe marginea terenului, iar apariția a celei de a doua linii prin plasarea pilonului, este ilegală și samavolnică.

A invocat că pârâtul maschează acțiunea vădit ilegală de plasare a pilonului cu un număr identic cu pilonul din marginea terenului, a altei linii de electricitate, astfel creând confuzie în cadrul constatărilor de fapt din teritoriu.

A notat că pârâtul abuziv și samavolnic, fără consimțământul acestuia, a pătruns fraudulos pe terenul în cauză și a instalat pilonul de electricitate, astfel conduita abuzivă și samavolnică nu trebuie să îngrădească proprietatea acestuia.

Reclamantul Mihail Merezenco a solicitat obligarea ÎCS „Red Union Fenosa” SA de a demonta pilonul nr. 7, amplasat la 18 metri de la șosea, pe terenul ce-i aparține cu drept de proprietate, nr. cadastral xx, cu remedierea tuturor consecințelor demontării acestuia, cât și încasarea prejudiciului moral în mărime de 60000 lei.

Prin încheierea din 23 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu Primăria com. Bubuieci.

Prin hotărârea din 02 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis parțial acțiunea înaintată de către Mihail Merezenco, s-a obligat ÎCS „Red Union Fenosa” SA să demonteze pilonul nr. 7, amplasat la 18 metri de la șosea, aflat pe terenul cu nr. cadastral xx, amplasat în com. Bubuieci, ce aparține cu drept de proprietate lui Mihail Merezenco, cu reamplasarea pe cont propriu a pilonului electric instalat în mod ilegal pe acesta, în rest acțiunea fiind respinsă. S-a încasat din contul ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul statului cheltuielile de judecare a pricinii în sumă de 100 lei.

În susținerea soluției sale, prima instanță a reținut că prin confirmarea nr. 325 din 22 martie 2012 eliberată de Primăria com. Bubuieci se atestă că pe terenul litigios este amplasat firul de energie electric cu tensiune înaltă și doi piloni, ambii marcați cu nr. 7, iar potrivit scrisorii nr. 344 din 09 iunie 2017 eliberată de Primăria com. Bubuieci se indică că pe terenul repartizat reclamantului sunt amplasate două linii de electricitate de tensiune înaltă, în total terenul este traversat pe diagonal de trei piloni de tensiune înaltă.

Totodată, instanța de fond a constatat că din materialele dosarului se confirmă că inițial în anul 2012 a fost amplasat pilonul cu proptea și un fir de energie electrică, însă ulterior a apărut încă un pilon și la moment, terenul reclamantului este traversat de două linii de electricitate. Astfel, instanța a conchis că întru înlăturarea ingerințelor aduse asupra dreptului de proprietate a reclamantului, ÎCS „Red Union Fenosa” SA urmează să reamplaseze pilonul pentru linie electrică de înaltă tensiune pe cont propriu, or anume pârâtul la instalat în lipsa acordului proprietarului și anume întreprinderea este operatorul rețelei de transport și sistem în atribuția căruia, prin lege, a fost stabilită asigurarea degajării terenului și aducerea acestuia în situația inițială.

Prima instanță cu privire la pretenția de încasare a prejudiciului moral, a ajuns la concluzia privind respingerea acesteia, din motiv că reclamantul nu a probat această cerință prin probe pertinente și concludente.

Prin decizia din 14 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel declarată de ÎCS „Red Union Fenosa” SA, s-a casat parțial hotărârea din 02

iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani în partea admiterii pretențiilor reclamantului, cu adoptarea în această parte a unei noi hotărâri prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Mihail Merezenco împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA, intervenient accesoriu Primăria Bubuieci cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil – teren, prin obligarea demontării pilonului electric amplasat pe terenul cu nr. cadastral xx, ce aparține cu drept de proprietate reclamantului. În rest, în partea respingerii pretenției reclamantului Mihail Merezenco privind încasarea prejudiciului moral, hotărârea din 02 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a menținut fără modificări.

Instanța de apel, în susținerea soluției sale, a făcut trimitere la prevederile pct. 12 din anexa nr. 1 din Legea cu privire la proiectul individual de privatizare a întreprinderilor din sectorul electroenergetic (în vigoare la data privatizării terenului de către Mihail Merezenco), care stipulează că garanție pentru viitorii investitori și proprietari ai rețelelor electrice care urmau să fie privatizate (la caz ÎCS „Red Union Fenosa” SA), că rețelele electrice, cablurile, substațiile și transformatoarele SA „Rețelele Electrice mun. Chișinău” sunt localizate pe terenuri, fiind protejate de servitute.

Astfel, instanța a conchis că odată cu dobândirea în anul 2004 de către Mihail Merezenco a dreptului de proprietate asupra terenului litigios, acesta are sarcina și obligația de a respecta dreptul de servitute a ÎCS „Red Union Fenosa” SA asupra terenului ocupat de pilonii corespunzători, instalați până la emiterea de către autoritatea publică locală a deciziei nr. 1 din 07 februarie 1992, în baza căreia a fost atribuit în proprietatea privată a reclamantului terenul nominalizat, drept ce rezidă din dispozițiile legale. Respectiv, în speță nu se întrunesc temeiurile legale pentru obligarea ÎCS „Red Union Fenosa” SA de a demonta pilonul litigios.

La 08 mai 2019, Mihail Merezenco, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă a declarat recurs împotriva deciziei din 14 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului recurentul cu reiterarea argumentele expuse în cererea de chemare în judecată, a indicat că decizia recurată este una ilegală și neîntemeiată, emisă cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural și anume, prin neaplicarea unei legi care trebuia să fie aplicată, prin aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată, cât și cu interpretarea eronată a legii.

În acest sens, recurentul a solicitat casarea deciziei din 14 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 02 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 14 februarie 2019, fiind expediată participanților la proces la 04 aprilie 2019 (f.d. 132), fără dovada recepționării acesteia de către recurent.

Astfel, luând în considerare cele menționate, se apreciază că cererea de recurs depusă de către Mihail Merezenco, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă a fost declarată în termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronate normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mihail Merezenco, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătorec recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a

admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Mihail Merezenco, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Mihail Merezenco, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță